

UNICA-MANIFESTATIE 1988: VOOR NEDERLAND EEN BESCHIEDEN SUCCESS

De jaarlijkse ontmoeting van de UNICA (Union International du Cinema non-professionnel) is weer achter de rug. Het evenement liep van vrijdag 23 september tot zondag 2 oktober. 21 Landen vertoonden een landenprogramma dat inclusief jurytijd 75 minuten mocht duren en bekeken werd door een internationaal amateurfilmersgezelschap. Het bestond uit zo'n 300 full-time deelnemers en tijdens het weekeinde zeker nog eens een 200.

Er waren zeker 30 Nederlandse bezoekers ingeschreven.

FILM-AANBOD

Het aanbod van films bedroeg in het wedstrijdgedeelte 135 stuks. De landenprogramma's van de 21 inzeggende landen besloegen 94 films. Het thema-programma "Mijn land" 13 films, het "Jeunesse"-programma 17 en het "Avant garde"-programma 11 films. Daarnaast draaiden er nog andere smalfilms en videofilms in een 2-tal parallel-presentaties. Wat dat betreft was er sprake van een zeer ambitieuze opzet, zoals nog niet tijdens een UNICA-manifestatie meegemaakt.

WAT KWAM ER UIT?

Van de 94 films in de landenprogramma's kwamen er 36 (= 38%) in de openbare jury-discussie annex medaille-bepaling terecht. Iets dat gebeurt als tenminste 2 leden van de 7-koppige jury dat verlangen. Wat uiteindelijk leidde tot 6 gouden, 3 zilveren en 23 bronzen medailles. Bij de laatste was er één voor Nederland, namelijk voor "De bruidsschat" van André v.d. Hout.

Voor de thema-wedstrijd "Mijn land" was door de NOVA-federatieraad de film "Nederlanders" van Jan van Weezenberg aangemeld. Hier vielen geen medailles. Wel ontvingen 3 landen, waaronder Nederland, een eervolle vermelding.

Voor de andere films in het landenprogramma ("Avontuur", "De goudslagers", "Double date" en "Die boom") en in het Avant-garde-programma ("Friedl") waren geen successen weggelegd.

DE JURY-SAMENSTELLING

De jury voor de landenprogramma's bestond uit Adriano Astie (Italië), Istvan Dekany (Hongarije), Leonid Gurevich USSR, ook voorzitter, Bostjan Hladnik (Joegoslavië), Pertti Pattila (Finland), Miguel Porter (Spanje) en Lordan Zafranovich (Joegoslavië).

In hoeverre de herkomst van een jury (West-Europees of Oost-Europees overwicht) effect heeft op filmbeoordeling en uitslagen valt moeilijk vast te stellen. Soms vermoed je dat zo'n effect er wel is. Maar dat weten juryleden beter.

Gerard Langeveld als NOVA-afgevaardigde met de bronzen medaille en het diploma voor "De bruidsschat".
(foto: Milica Marincic)

PUBLIEKE FILMBESPREKING

Zoals gebruikelijk waren er ook deze keer 's avonds besprekingen van de gepresenteerde landenprogramma's. Daar waren de juryleden niet bij aanwezig... verboden. Onder leiding van UNICA-voorzitter Josef Walterscheidt, en soms met "amateur-tolkhulp". Elke bezoeker kan bij zo'n gelegenheid aangeven over welke film hij/zij wat wil zeggen of vragen. Opvallend was dat er in eerste aanleg niemand wilde ingaan op het Nederlandse programma. Pas verderop in de discussie kreeg het van een deelnemer een compliment. Het was het veelzijdigste dat zij tot dat moment gezien had. Tot opwindend had het kennelijk niet geleid. Wat aan Walterscheidt de opmerking ontlokte: "Es ist konsumiert...". Waren de films te gladjes gemaakt volgens het publiek? Met te weinig emotionele inhoud? Wie zal het zeggen? De enige film die los van deze discussies de openbare juryering haalde was, naast "De bruidsschat", de film "Avontuur" van Ed Tietjens...

EXPERIMENTEN

De Joegoslaven houden kennelijk van experimenten. Zo was één middag ingeruimd voor multi-screen projectie. Daarbij bracht een vijftal 16mm projectoren 5 verschillende films

op 5 naast elkaar hangende schermen van 1,00 à 1,20 m breed. Daarachter hing het normale projectiescherm.

Nog complexer wordt de zaak als blijkt dat de 5 schermen kunnen roteren en soms stilstaan, en elk een andere kleur achterwand hebben. Voeg daarbij nog 2 carroussel-diaprojectoren die wisselende kleurvlakken afgeven. Je weet niet wat je allemaal ziet en niet ziet. De bedenker van dit alles is Vladimir Petek. Het programmaboekje wijdt er in het voorwoord uitgebreide beschouwingen aan. Dat we omringd zijn met beelden, te maken hebben met tijdvlakken, etc. Wie weet wat het nog losmaakt...

EN VERDER?

Met heen- en terug-vliegreis mee was het het besteden van 10 dagen. En van geld, uiteraard. Niet alleen aan films, ook aan excursies, en verder vrije tijd besteden aan de stad Zagreb of de Plitvicemerren. En er al dan niet filmen en fotograferen.

Tegelijk, tussendoor, oude bekenden weer ontmoeten. En nieuwe bekenden maken. Wat niet duidelijk is: vergrijst het deelnemersbestand, ik bedoel het bezoekerbestand? Ik zou het niet weten, ik twijfel toch.

Misschien iets voor het UNICA-bestuur om dat wat betreft de toekomst uit te zoeken. Een aparte zaak in Joegoslavië was daarnaast: wat spreekt men? Dat was eerder Engels dan Duits. De koersverschillen van de dinar waren ook erg interessant. Tussen Nederland en daar.

Overigens, met een fraaie kaart in plastic aan een blauw koord om onze nek bungelend hadden de deelnemers vrij openbaar vervoer (tram, bus) en toegang tot musea. Een vriendelijk gebaar. Wat niet tegenhoudt dat er op andere punten wel eens wat mis ging.

VOLGEND JAAR, VOLGENDE JAREN

In 1989 zijn de UNICA-ontmoetingsdagen in Baden-Baden in de Bondsrepubliek Duitsland. Van 4 tot 13 augustus, en dat houdt meer rekening met de westerse vakanties. Er zijn nu al aanmeldingsformulieren beschikbaar gesteld, met daarop een voorlopig programma. Vraag desgewenst het NOVA-federatiekantoor. In 1990 is het UNICA-gebeuren in Zweden, in 1991 in Argentinië. In 1992 in Nederland? Er zijn meer, voorzichtige, kandidaten.